

BETÆNKNING

Afgivet af Lovudvalget

vedrørende

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Grønlands Selvstyre tilslutter sig udkast til Forslag til Lov om ændring af retsplejelov for Grønland og forskellige andre love. (Gennemførelse af politireform, etablering af ny politiklageordning m.v.)

Afgivet til forslagets 2. behandling

Udvalget har under behandlingen senest bestået af:

Inatsisartutmedlem Harald Bianco, Inuit Ataqatigiit, formand

Inatsisartutmedlem Anders Olsen, Siumut, næstformand

Inatsisartutmedlem Mariane Paviaasen, Inuit Ataqatigiit

Inatsisartutmedlem Mala Høy Kúko, Siumut

Inatsisartutmedlem Knud Mathiassen, Inuit Ataqatigiit

1. Forslagets baggrund og formål

En arbejdsgruppe med repræsentanter for justitsministeriet, rigspolitiet, rigsadvokaten og Grønlands Politi har i 2018 anbefalet, at Grønlands Politi bliver omfattet af den politireform, som i Danmark blev gennemført i 2007.

Arbejdsgruppen har endvidere anbefalet, at Grønlands Politi i dets funktion som anklagemyndighed ikke længere skal referere direkte til rigsadvokaten, men i stedet til en af de regionale statsadvokater.

Endelig har arbejdsgruppen anbefalet, at kompetencen til at undersøge og træffe afgørelse i sager om politipersonalets adfærd i tjenesten, samt til at efterforske kriminelle forhold begået af politipersonale i tjenesten overgår til Den Uafhængige Politiklagemyndighed.

Forslaget har til formål at implementere disse anbefalinger.

Yderligere har forslaget til formål at muliggøre overførsel af forvaringsdømte, der som led i et udslningsforløb er anbragt i åben afdeling i anstalt i Grønland, til forvaringsafdelingen i anstalten i Nuuk, i tilfælde hvor den forvaringsdømte viser sig uegnet til ophold i åben afdeling, eller hvis anbringelsen i åben afdeling viser sig ikke at give tilstrækkelig sikkerhed.

2. Udvalgets behandling af forslaget

Et forslag svarende til det foreliggende blev fremsat under efterårssamlingen 2020, men faldt bort som følge af valgudskrivelsen i foråret 2021.

Lovudvalget har i februar 2021 afholdt møde med Politimesteren og formanden for Grønlands Politiforening vedrørende det pågældende forslag.

Politimesteren oplyste under mødet, at der har været et godt samarbejde mellem Justitsministeriet, Rigspolitiet, Rigsadvokaten, Grønlands Politi og Grønlands Politiforening omkring implementering af politireformen, og at forslaget i vidt omfang bygger på ønsker fra Grønlands Politi.

3. Forslagets indhold og udvalgets bemærkninger

3.1. Politiets organisering:

Som det er i dag, har justitsministeren det overordnede ansvar for Grønlands Politi og er politiets øverste foresatte. Justitsministeren kan således give politimesteren i Grønland tjenestebefalinger om udførelsen af embedets opgaver, og politimesterens afgørelser om politimæssige spørgsmål kan påklages til justitsministeren.

Med den foreslåede ændring vil justitsministeren fortsat være den øverste ansvarlige for politiet, men det er forudsat, at Justitsministeriets overordnede styring af politiet – i lighed med hvad der gælder for de øvrige politikredse – fremover vil ske gennem rigspolitichefen, herunder gennem en årlig direktørkontrakt. Generelle retningslinjer for politiets virksomhed vil fremover som udgangspunkt blive fastsat af rigspolitichefen, som får beføjelser med hensyn til politiets varetagelse af de politifaglige opgaver i Grønland.

Rigspolitichefen vil således med forslaget få kompetence til på det politimæssige område at udstede såvel generelle som konkrete tjenestebefalinger til Politimesteren i Grønland, ligesom det vil være en del af rigspolitichefens opgave at føre tilsyn med Grønlands Politis opgavevaretagelse på det politimæssige område.

Dog forudsættes det i lovbemærkningerne, at Rigspolitichefen er tilbageholdende med at gribe ind i sagsbehandlingen og tilrettelæggelsen af det daglige arbejde.

Politimesteren har under et møde med Lovudvalget (omtalt i betænkningens afsnit 2), hilst den foreslåede ordning velkommen, og har i den forbindelse særligt peget på, at det er af stor betydning for Grønlands Politi at referere til rigspolitichefen som operativ chef ved krisestyring (større hændelser), idet det er rigspolitiet, som har beredskabet hertil. I praksis har Grønlands Politi da også trukket på dette beredskab efter konkret aftale med Rigspolitiet.

Det fremgår af lovbemærkningerne, at Rigspolitiet fortsat vil have ansvaret for drift og udvikling af politiets fælles IT-systemer. Rigspolitiet vil endvidere fortsat have ansvaret for at politiet i hele rigsfællesskabet råder over ensartet materiel (radioer, våben, køretøjer og uniformer m.v.), mens Grønlands Politi inden for de bevillingsmæssige rammer og det konkrete behov bestemmer, hvor mange enheder man vil anskaffe.

Lovudvalget finder i relation hertil anledning til at opfordre til, at Rigspolitiet fortsat er opmærksomt på, at grønlandske forhold kan nødvendiggøre anskaffelse af materiel til Grønlands Politi, som afviger fra den standard, som anskaffes til politiet i andre politikredse. Dette gælder særligt køretøjer, hvor 4-hjulstræk må anses hensigtsmæssigt, ligesom politiet i Grønland i dag råder over enkelte snescootere, hvilket fortsat vil kunne være hensigtsmæssigt i visse dele af landet. Også for så vidt angår (vinter-)uniformering vil særlige behov formentlig gøre sig gældende i den grønlandske politikreds. Det bør overvejes, hvorvidt lovbemærkningerne bør præciseres i henseende hertil.

For så vidt angår brug af direktørkontrakter (resultatløn) som styringsredskab opfordrer Lovudvalget til, at direktørkontrakten med chefen for Grønlands Politi udformes individuelt (d.v.s. ikke med udgangspunkt i de prioriteringer, som kommer til udtryk i de direktørkontrakter, som finder anvendelse for øvrige politikredse), men med skyldig hensyntagen til de forhold og udfordringer, som kendetegner den grønlandske politikreds. Tilsvarende gælder brugen af måltal som styringsredskab. Mål relateret til ”effektiv indsats mod rekruttering til væbnede konflikter i udlandet”, og ”indsats mod rocker- og bandekriminalitet” giver til eksempel ikke mening i en grønlandsk kontekst.

Forslaget indebærer yderligere, at titlen for den øverste chef for Grønlands Politi ændres fra “politimester” til “politidirektør”, hvorved det tydeliggøres, at de øverste chefer for de 14 politikredse formelt er ligestillede.

Endelig indebærer forslaget, at det ikke længere vil være et krav, at Politimesteren (hvis titel bliver ”politidirektør”) er uddannet jurist.

Om baggrunden herfor oplyses bl.a. følgende i lovforslagets almindelige bemærkninger:

”I den danske retsplejelov er uddannelseskravet til politidirektøren ikke længere opretholdt. En af hovedårsagerne til dette var den sammenlægning af de danske

politikredse, som fandt sted med politireformen i Danmark, og som medførte, at politidirektørerne i Danmark generelt blev topledere i store organisationer med et stort antal ansatte og store budgetter. Størrelsen af de danske politikredse indebærer, at de danske politidirektører hovedsageligt varetager overordnede ledelsesmæssige opgaver i politikredsene.

Baggrunden for kravet om juridisk kandidateksamen for politiets øverste ledelse er navnlig politimesterens dobbelte funktion som leder både af det lokale politi og den lokale anklagemyndighed. Den daglige ledelse af politikredsens anklagemyndighed varetages imidlertid i dag af vicepolitimesteren. Samtidig er normeringen af kredsens juridiske personale over de senere år steget. Politimesteren deltager derfor kun i meget begrænset omfang i det daglige arbejde i anklagemyndigheden.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at det ikke er tidssvarende at opretholde et bestemt uddannelseskraft for politidirektøren. I stedet bør der ved udnævnelse af en politidirektør foretages en helhedsvurdering af den pågældendes kvalifikationer og kompetencer, herunder om den pågældende er i besiddelse af de generelle ledelsesmæssige kompetencer og personlige egenskaber, som kræves for at være topleder i en større offentlig organisation. Hensynet til legalitetskontrollen med politiet og integrationen af den lokale anklagemyndighed vil imidlertid fortsat betyde, at politidirektøren må have visse grundlæggende juridisk-faglige kompetencer, herunder det fornødne indblik i politiets arbejdsområde, kriminalret, retspleje m.v.”

Af høringsnotatet fremgår det imidlertid, at det hidtil gældende krav om, at politimesteren skal have bestået juridisk kandidateksamen oprindeligt var videreført i lovudkastet, men at det er fjernet efter ønske fra Naalakkersuisut og Politiforbundet.

Politimesteren har under et møde med Lovudvalget (omtalt i betænkningens afsnit 2), tilkendegivet, at han personligt finder, at tiden er løbet fra kravet om, at politimesteren (politidirektøren) skal være uddannet jurist, set i lyst af det uddannelsesforløb politiet i dag har for de øverste ledelseslag. Samtidig har politimesteren peget på, at den udvidelse af avancementsmulighederne for personale uden juridisk uddannelse, som en ophævelse af uddannelseskraftet vil indebære, kan have en betydning i forhold til rekruttering.

3. 2. Anklagemyndighedens organisering:

Politimesteren i Grønland er som offentlig anklager direkte underordnet rigsadvokaten. Dette indebærer, at rigsadvokaten fører tilsyn med politimesterens behandling af kriminalsager, ligesom rigsadvokaten behandler klager over afgørelser truffet af politimesteren vedrørende kriminalretlig forfølgning.

Rigsadvokaten varetager dermed en række opgaver i forhold til Grønlands Politi, som i de øvrige politikredse varetages af de regionale statsadvokater.

Forslaget indebærer, at Politimesteren i Grønland (hvis titel ændres til ”politidirektør”) fremover som offentlig anklager underordnes en af de eksisterende regionale statsadvokater.

Anklagemyndigheden i Grønland vil herefter bestå af rigsadvokaten, statsadvokaterne og politidirektøren. Statsadvokaterne vil – som i Danmark – være underordnet rigsadvokaten og overordnet politidirektøren.

Politimesteren har under et møde med Lovudvalget (omtalt i betænkningens afsnit 2), tilkendegivet, at han finder det positivt og det eneste rigtige ud fra en principiel betragtning, at anklagemyndigheden i Grønland dermed indgår i den helt samme organisatoriske struktur som de øvrige politikredse og at politikredsen dermed vil kunne trække direkte på statsadvokaternes ekspertise i det daglige med rekurs til Rigsadvokaten.

Det fremhæves i lovforslagets bemærkninger, at statsadvokaterne sammenholdt med rigsadvokaten har en meget betydelig praktisk erfaring med at varetage de opgaver, som følger af at være en overordnet myndighed for en politikreds. Statsadvokaterne behandler således bl.a. et stort antal klager over afgørelser truffet i de øvrige politikredse, ligesom statsadvokaterne fører det almindelige legalitetstilsyn med politikredsene. En overførsel til en af statsadvokaterne vil derfor indebære en driftsmæssig fordel i forhold til behandling af de pågældende sager, ligesom der sikres en større grad af ensartethed i behandlingen af sager i forhold til behandlingen af sager i de øvrige politikredse.

Lovudvalget må dog antage, at forslaget på kortere sigt vil kunne indebære et videnstab, idet statsadvokaterne – i modsætning til Rigsadvokaten – ikke har erfaring med den for Grønland gældende lovgivning, herunder den grønlandske retsplejelov og kriminallov.

Dette giver endvidere Lovudvalget anledning til at fremhæve, at det bør være en klar og utvetydig forudsætning, at de pågældende opgavers overførsel til statsadvokaterne ikke må medføre en (yderligere) afsmitning fra dansk praksis, herunder f.eks. i relation til sanktionsniveau.

Lovudvalget finder det således afgørende at sikre, at opgavevaretagelsen sker i respekt for, at der for Grønland gælder en særlig retsplejelov og kriminallov, som til dels bygger på andre forudsætninger end de for Danmark gældende regelsæt.

Lovudvalget opfordrer til, at lovbemærkningerne præciseres i overensstemmelse hermed.

Lovudvalget har noteret sig, at Institut for Menneskerettigheder i sit høringssvar peger på, at forslaget styrkelse af anklagemyndigheden giver anledning til overvejelser om, hvorvidt forudsætningerne for den grønlandske retspleje fortsat holder.

De autoriserede forsvarere i kriminalsager er – ligesom kredsdommerne – i vidt omfang personer uden en juridisk eksamen. Vil man, når disse sættes over for en styrket anklagemyndighed, kunne sikre tiltalte et effektivt forsvar i overensstemmelse med kravene til en retfærdig rettergang efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6?

Institut for Menneskerettigheder peger i den forbindelse på, at forslaget bør give anledning til overvejelser om, hvorvidt Landsforsvarerembedet, som varetager uddannelsen og rådgivningen af de autoriserede forsvarere, tilsvarende bør styrkes – også selv om det fremhæves i udkastet, at politifolk (ikke juridisk uddannede) fortsat som udgangspunkt giver møde som anklagere for kredsretterne.

Justitsministeriet anerkender i dets bemærkninger til høringssvaret vigtigheden af, at tiltalte har adgang til et effektivt forsvar som forudsætning for en retfærdig rettergang. Justitsministeriet anerkender endvidere, at Landsforsvareren har en afgørende rolle med at sikre et effektivt forsvar i kriminalsager i Grønland.

Justitsministeriet peger i den forbindelse på de midler, der med den såkaldte justitspulje og nordatlantpulje er afsat til at afhjælpe det efterslæb, der er i uddannelsen af autoriserede forsvarere med henblik på at sikre, at der er tilstrækkeligt med autoriserede forsvarere til at møde i kriminalsager i kredsretterne.

Justitsministeriet angiver løbende at være opmærksom på landsforsvarerordningen og forsvareruddannelsen, herunder om der er behov for nye initiativer og oplyser i forlængelse heraf, at landsforsvarerordningen vil blive evalueret på mødet i Rådet for Grønlands Retsvæsen i 2020.

Rådets 2020-møde er siden blevet aflyst, som følge af covid-19 situationen, og evalueringen er derfor først afviklet i efteråret 2021.

3.2.1. Anklagemyndighedens kompetence

Kompetencen til at træffe beslutning om tiltalerejsning, tiltalefrafald og påtaleopgivelse ligger i dag om udgangspunkt hos politiet som anklagemyndighed. Visse typer sager forelægges dog i praksis for Rigsadvokaten eller justitsministeren.

Hvad angår forelæggelse indebærer den foreslåede nye organisering af anklagemyndigheden, at en af statsadvokaterne vil overtage rigsadvokatens opgaver i henseende til forelæggelse.

I praksis er det de juridisk uddannede anklagere ved politimesterembedet, der repræsenterer anklagemyndigheden ved Retten i Grønland, mens det som udgangspunkt er politiuddannet personale, som repræsenterer anklagemyndigheden ved kredsretterne.

Politimesteren i Grønland har i dag som altovervejende hovedregel påtalekompetence i ankesager. I den øvrige del af rigsfællesskabet varetages denne opgave af de regionale statsadvokater.

I praksis er det de juridisk uddannede anklagere ved politimesterembedet, der repræsenterer anklagemyndigheden i ankesager, der behandles ved Grønlands Landsret.

Nærmere regler om anklagemyndighedens kompetence vil blive fastsat ved bekendtgørelse.

Der tilsigtes ikke ændring af nuværende praksis, hvorefter det politiuddannede personale som udgangspunkt giver møde for kredsretterne.

Der foreslås heller ikke ændringer vedr. påtalekompetencen i ankesager, som således fortsat vil ligge hos Grønlands Politi.

3. 3. Klager over politiet og kriminalsager mod politipersonale

Klager over politipersonalets adfærd i tjenesten (adfærdsklager) behandles efter gældende regler som udgangspunkt af Politimesteren i Grønland, med inddragelse af Politiklagenævnet i Grønland. Politimesterens afgørelser kan påklages til Rigsadvokaten.

For så vidt angår klager over Politimesteren eller politipersonale i de centrale afdelinger behandles adfærdsklager dog af Rigsadvokaten, hvis afgørelser kan påklages til justitsministeren.

Tilsvarende er det Politimesteren i Grønland som efterforsker kriminalsager mod politipersonale, og som – efter inddragelse af Politiklagenævnet i Grønland – træffer afgørelse om hvorvidt der skal rejses tiltale i sådanne sager. Politimesterens afgørelser om påtaleopgivelse kan påklages til Rigsadvokaten.

Kriminalsager mod Politimesteren eller politipersonale i de centrale afdelinger behandles af Rigsadvokaten, hvis afgørelser kan påklages til justitsministeren.

Politimesteren har under et møde med Lovudvalget (omtalt i betænkningens afsnit 2), tilkendegivet, at den eksisterende ordning i praksis har været velfungerende, men at det principielt set forekommer uheldigt, at klager over politiet efterforskes af politimesteren.

Formanden for Grønlands Politiforening gav på mødet tilsvarende udtryk for, at medarbejderne vil være glade for ikke længere at skulle deltage i efterforskningen af sager mod kolleger.

Lovforslaget indebærer, at det fremover overlades til Den Uafhængige Politiklagemyndighed ("Politiklagemyndigheden") at undersøge og træffe afgørelse i sager om politipersonalets adfærd i tjenesten (adfærdsklager) og at efterforske kriminelle forhold begået af politipersonale i tjenesten samt sager om personer, der er afgået ved døden eller er kommet alvorligt til skade som følge af politiets indgriben, eller mens den pågældende var i politiets varetægt.

Visse, mindre alvorlige, færdselslovsovertrædelser vil dog ikke være omfattet af politiklageordningen.

Politiklagemyndigheden er den myndighed, som i Danmark har til opgave at undersøge og træffe afgørelse i sager om politipersonalets adfærd i tjenesten (adfærdsklager) og at efterforske kriminelle forhold begået af politipersonale i tjenesten samt sager om personer, der er afgået ved døden eller er kommet alvorligt til skade som følge af politiets indgriben, eller mens den pågældende var i politiets varetægt.

Politiklagemyndigheden er uafhængig af såvel politiet som anklagemyndigheden, og dens afgørelser kan ikke påklages, hverken til justitsministeren eller til anden administrativ myndighed. Politiklagemyndigheden afgiver en årlig beretning, som offentliggøres.

Med henblik på at sikre et tilstrækkeligt kendskab til de grønlandske forhold i Politiklagemyndighedens sagsbehandling, oprettes et råd; Rådet for Politiklagesager i Grønland, som afgiver en vejledende udtalelse om de grønlandske forhold til brug for sagens oplysning.

Rådet for Politiklagesager i Grønland vil bestå af en formand, som er advokat, og som udpeges efter indstilling fra Advokatrådet, og to lægmænd, som udpeges efter indstilling fra Inatsisartut.

Kompetencen til at afgøre, hvorvidt der skal rejses tiltale mod politipersonale vil efter forslaget fremover ligge hos statsadvokaten.

Klager over politipersonalets adfærd i tjenesten vil fortsat kunne indgives på grønlandsk, såvel som på dansk. Ved politiklagemyndighedens behandling, vil dokumenter blive oversat, ligesom der vil medvirke tolk ved afhøringer m.v., når dette er nødvendigt.

3.4. Indførelse af hjemmel til, at politiet som led i en kriminalitetsforebyggende indsats kan videregive ellers fortrolige oplysninger om en voksen persons forhold, herunder kriminalitet eller bande-tilknytning, til den pågældendes forældre eller nærtstående.

Med forslaget indføres hjemmel til, at politiet kan videregive fortrolige oplysninger vedrørende personer, der er fyldt 18 år, til den pågældendes forældre eller andre nærtstående, hvis videregivelsen må anses for nødvendig som led i en kriminalitetsforebyggende indsats over for personen.

En tilsvarende hjemmel blev i 2014 indsat i den danske retsplejelov på baggrund af en opfordring fra politiet. Det fremgår af lovbemærkningerne hertil, at bestemmelsen særligt tager sigte på 18-25-årige. Om opfordringen fra politiet fragår det af lovbemærkningerne, at det var politiets opfattelse, at det kunne være nyttigt i visse tilfælde at kunne oplyse forældre eller eventuelle andre ressourcepersoner, som har en lignende tæt relation til den unge, om dennes kriminelle adfærd eller tilknytning til kriminelle bander. Disse personer vil ofte stadig have en betydelig indflydelse på den unge – også selv om vedkommende er fyldt 18 år – og vil derfor potentielt kunne påvirke den unges adfærd i en positiv retning.

Lovudvalget har noteret sig, at bestemmelsen tillader politiet at videregive ellers fortrolige oplysninger om myndige borgere, og dermed indskrænker den beskyttelse, som følger af generelle forvaltningsretlige regler.

Til trods for, at væsentlige principielle spørgsmål således knytter sig til bestemmelsen, ses den ikke at være fremhævet i hverken lovudkastets almindelige bemærkninger, i Justitsministeriets resume eller i beslutningsforslaget fra Naalakkersuisut.

Spørgsmålet er da også, om ikke det beror på en fejl, at bestemmelsen er medtaget i lovforslaget.

Lovudvalget har således noteret sig, at den tilsvarende bestemmelse er indføjet i den danske retsplejelov som del af et forslag, fremsat som led i den daværende regerings initiativer til bekæmpelse af rocker- og bandekriminalitet m.v

Det er Lovudvalgets principielle opfattelse, at regler på retsplejens område, som indskrænker eller fraviger generelle regler eller principper til værn for borgerne mod statsmagten, og som er indført i Danmark på baggrund af særlige kriminalitetsmæssige udfordringer i denne del af rigsfællesskabet, ikke bør overføres til den grønlandske retsplejelov, med mindre tilsvarende udfordringer gør sig gældende her i landet.

Det er da også Lovudvalgets forståelse, at Justitsministeriet i et notat behandlet på Rådet for Grønlands Retsvæsen på rådets møde i 2015 vurderede, at bestemmelsen ikke er relevant for Grønland.

Lovudvalget opfordrer til, at bestemmelsen udgår af lovforslaget.

3.5. Samarbejde med lokale myndigheder, organisationer og foreninger m.v.

Forslaget pålægger Politimesteren (hvis titel bliver ”politidirektør”) at udarbejde og offentliggøre en årlig plan for samarbejdet mellem politiet og kommunerne, andre offentlige myndigheder, samt interesseorganisationer og foreninger m.v.

Yderligere pålægger forslaget Politimesteren at arbejde for at etablere et kriminalitetsforebyggende samarbejde mellem politiet, kriminalforsorgen og de enkelte kommuner, herunder med inddragelse af skoler og sociale myndigheder.

Endelig pålægger forslaget Politimesteren at arbejde for at etablere et samarbejde mellem politiet, de sociale myndigheder og social- og behandlingspsykiatrien som led i indsatsen over for socialt udsatte personer.

Forslaget indebærer desuden oprettelse af et kredsraad, bestående af Politimesteren (hvis titel bliver ”politidirektør”), Naalakkersuisoq for sociale anliggender, Naalakkersuisoq for justitsområdet samt landets borgmestre.

I kredsrådet drøftes generelle spørgsmål vedrørende politiets virksomhed og organisation i politikredsen (Grønland) samt spørgsmål vedrørende kriminalitetsudviklingen og samarbejdet mellem politiet og lokalsamfundet, herunder den lokale samarbejdsplan.

Kredsrådet kan afgive udtalelser om spørgsmål vedrørende politikredsens almindelige organisation, og kan henstille til Politimesteren, at politiet for et begrænset tidsrum særligt skal lægge vægt på løsningen af bestemte opgaver med hensyn til opretholdelsen af sikkerhed, fred og orden.

Kredsrådet skal desuden medvirke til, at der gives lokalbefolkningen oplysning om politiets virksomhed, herunder f.eks. om kriminalpræventive tiltag.

Politimesteren skal afgive en årlig skriftlig redegørelse til kredsrådet vedrørende politiets virksomhed i Grønland i det forløbne år, herunder om det kriminalitetsforebyggende samarbejde mellem politi, kriminalforsorg og den enkelte kommune.

3.6. Overførsel af forvaringsdømte fra åben afdeling til forvaringsafdeling i Nuuk

Med lovforslaget indføres hjemmel til, at forvaringsdømte, der som led i et udslusningsforløb er anbragt i åben afdeling i anstalt i Grønland, kan overføres til forvaringsafdelingen i anstalten i Nuuk, hvis den forvaringsdømte viser sig uegnet til ophold i åben afdeling, eller hvis anbringelse viser sig ikke at give tilstrækkelig sikkerhed.

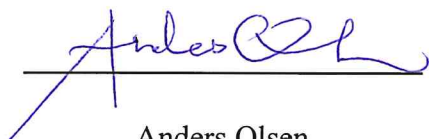
4. Udvalgets indstillinger

Et enigt udvalg fremsætter følgende **ændringsforslag**: Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Grønlands Selvstyre tilslutter sig udkast til Forslag til Lov om ændring af retsplejelov for Grønland og forskellige andre love. (Gennemførelse af politireform, etablering af ny politiklageordning m.v.), idet Grønlands Selvstyre dog henstiller, at § 62 h som affattet ved lovudkastets § 1, nr. 3, udgår, og at Lovudvalgets øvrige opfordringer i betænkningen til lovudkastet tages under overvejelse.

Med disse bemærkninger overgiver udvalget forslaget til 2. behandling.

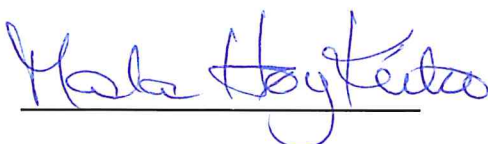
Harald Bianco
Formand
Inuit Ataqatigiit

Anders Olsen
Siumut

Mariane Paviassen
Inuit Ataqatigiit

Mala Høy Kúko
Siumut

Knud Mathiassen
Inuit Ataqatigiit